

[Sander]

en række af idrættens erfarne ledere vil tage fat på opgaven med ildhu.

Det er ikke nogen tilfældighed, at venstre forleden stillede spørgsmål til kulturministeren vedrørende en redegørelse om breddeidrætten, og vi er meget tilfredse med, at vi her i folketinget til januar skal behandle en sag, der måske vedrører et par millioner danskere.

Med lovforslaget i dag sikrer vi de bedste bedre vilkår, men der skal ikke herske tvivl om, at vi inden for venstre føler, at eliten og bredden er to sider af samme sag. Dette klare signal må meget gerne gå ud til dansk idræts ledere og udøvere i dag. Selv om vi lever i en tid, hvor vi ikke kan tillade os at lade millionerne flyde, er det vigtigt, at vi får foretaget en samlet vurdering af breddens vilkår og får justeret på væsentlige områder, som det senest er blevet påpeget af det udvalg, som har vurderet en revision af fritidsloven. Når vi skal til at se nærmere på fritidsområdet, er det nødvendigt, at vi går dybt i behandlingen og ser på problemerne i lyset af den samfundsudvikling, der er i fuld gang. Uanset antallet af arbejdsløse og antallet af egentlige arbejdstimer vil den enkelte få flere fritimer til rådighed. Lad os allerede nu erkende fritidssamfundet og handle derefter.

Idrætten kan og bør spille en stor rolle, og måske er det netop de mennesker, som vi i dag forsøger at give bedre vilkår i deres få år på toppen, som vi samtidig skal berede til en tid som instruktører og igangsættere i det brede, folkelige idrætsarbejde.

Fritidssamfundet vil stille store krav til os, og disse krav bør vi komme i forkøbet. Vi har allerede i dag 4 store idrætsorganisationer med et rigt nuanceret foreningsliv, hvor den enkelte kan finde interessebetonede udfoldelsesmuligheder og meningsfyldte aktiviteter, men det er ikke nok. Vi må se på mulighederne for at omfordele de mange milliarder kroner, der i dag kanaliseres ud via mere eller mindre effektive beskæftigelsesforanstaltninger, bistandshjælp og ikke mindst arbejdsløshedsdagpenge.

Men i dag gælder det eliten, som vi hermed giver vores bedste anbefalinger i det videre udvalgsarbejde. Det skal være med en tilfredsstillende konstatering af, at det nu må betragtes som værende lige så kulturelt at score et mål fra 30 meters afstand på Ring-

købing stadion som at springe halvanden meter i en pas de deux på Det kgl. Teater.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Hr. Sanders allersidste bemærkninger skal jeg undlade at kommentere ved denne lejlighed. Derimod var der en anden bemærkning, jeg godt vil kommentere. Jeg er klar over, at man i regeringen har skiftet finansminister, og at man er gået over fra en venstrefinansminister til en konservativ finansminister, men det interesserer mig alligevel, om den nye finansminister er enig med hr. Sander i, at tipsmidlerne er idrættens egne midler. Det kan jeg næsten ikke tænke mig. Jeg troede, vi var enige om, at det var statsmidler, men nu siger hr. Sander, at tipsmidlerne er idrættens egne midler. Det kan vist ikke være rigtigt.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Via den lovgivning, vi har, og som blev etableret i 1948, er det jo statsmidler, det erkender jeg, men vi er i hvert fald nogle stykker, der føler, at det er penge, der kommer fra idrætten, og når vi ved, hvor trange kår man har, i hvert fald i bredden i dag, synes jeg ikke, at bemærkningen er helt irrelevant.

Ingerlise Koefoed (SF):

Inden jeg starter, vil jeg godt sige om det sidste, at jeg ikke tror, hr. Sander er klar over, at fremskridtspartiet, dengang det var i finansudvalget, når vi diskuterede tipsmidlernes anvendelse, foreslog, at de skulle bruges alene til idræt. Det tror jeg ikke er hr. Sanders mening at de skal, men det er vel bl.a. det, der fik hr. Jimmy Stahr til at reagere på bemærkningen.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at da vi den 25. april i år behandlede kulturministerens redegørelse om eliteidrætten, sagde SFs ordfører, hr. Gade, bl.a., at hvis SF skal støtte eliteidrætten, vil vi gøre det på nogle bestemte betingelser. Eliteidrætten skal indgå i en socialt og samfundsmæssigt forsvarlig sammenhæng. Støtte til eliteidrætten må på ingen måde gøre den folkelige breddeidræts vilkår dårligere. Der skal ske et afgørende brud med kommercialiseringen af eliteidræt-